

ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਨੂਰ ਏ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਕਰਾਰ ਏ
ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਨਾ ਆ ਸਕਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਜ਼ਰਾ ਆ
ਨਾ ਦਿਲ ਦਰਦ ਦਾ ਇਲਾਜ ਬਣਿਆ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਬਣਿਆ
ਨਾ ਇੱਥੇ ਦਾ ਨਾ ਮੈਂ ਉਥੇ ਦਾ ਨਾ ਸਬਰ ਦਾ ਨਾ ਕਰਾਰ ਦਾ ਬਣਿਆ
ਮੇਰਾ ਸਮਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਰੁੱਸ ਗਿਆ ਮੇਰੀ ਰੰਗਤ ਵੀ ਉੱਡ ਗਈ
ਜੇ ਬਾਗ ਪੇਹ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਉੱਜੜ ਗਿਆ ਉਹਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਆਸ ਲਾਈ
ਫਤਿਹਾ ਪੜ੍ਹਨ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ਆਵੇ ਕੋਈ ਫੁੱਲ ਵੀ ਕਿਉਂ ਚਾਹੜ ਕੇ ਜਾਵੇ
ਕੋਈ ਸਮਾ ਕੀਹਦੇ ਲਈ ਰੋਸਨ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਕਬਰ ਵੀ ਇਕੱਲੀ ਆ

ਨਾ ਮੈਂ ਰਸਮ ਬਣਿਆ ਨਾ ਰਿਵਾਜ ਬਣਿਆ ਨਾ ਸੁਹਾਗ ਬਣਿਆ ਨਾ ਸੰਜੋਗ ਬਣਿਆ
ਜੇ ਤੁਰ ਗਿਆ ਓਹੀ ਬਣਿਆ ਜੇ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਓਹੀ ਰੋਗ ਬਣਿਆ
ਨਾ ਮੈਂ ਸੁਰ ਦਾ ਇਕ ਮਜ਼ਾ ਬਣਿਆ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਵਜਾ ਬਣਿਆ
ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪੁਕਾਰ ਬਣਿਆ ਜੇ ਸਭ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਸਾਰ ਬਣਿਆ
ਨਾ ਮੈਂ ਮੁਜ਼ਤਰ ਓਹਨਾ ਦਾ ਯਾਰ ਬਣਿਆ ਨਾ ਮੈਂ ਮੁਜ਼ਤਰ ਓਹਨਾ ਦਾ ਰਕੀਬ ਬਣਿਆ
ਜੇ ਨਸੀਬ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਓਹੀ ਬਣਿਆ ਜੇ ਘਰ ਉੱਜੜ ਗਿਆ ਓਹੀ ਕਿਤਾਰ ਬਣਿਆ